

Durun! O Vagon Bizim!

Hayır, bunlar
fıdanlık için saksı.

Kitaplar bunların
içine mi saklandı?

Demek yalnız renge
bakmak yetmiyor.

Bizim sandıklarda
bu küçük kitap
işareti de vardı.

Şurada aynı işaretin yarısı var!

Bizim etiket olabilir!

Kitapları arıyorduk. Kâğıt bizi çalıştırmaya başladı!

Bakın, bu tek etiket değil. Üst üste iki tane!

Yeni olan yırtılınca eski gönderinin etiketi görünmüş.

Eski etiket İzmir limanını gösteriyor. Sandıklar ters yöne giden yüklere karışmış olabilir.

Öyleyse okulun yolunu değil, eski adresi izlemişler.

Durun! O vagon bizim!

Vagon değil, içindeki iki sandık olabilir. Ben kontrol edeyim.

Yük kontrolü var. İşimiz bitmeden hareket edilmeyecek.

Güzel. Sandıkların ikinci bir seyahate çıkmasını istemiyorum.

İşte mavi şeritli
iki sandık!

GIRRR...

Etiketin kalan
yarısı da üstünde!

Yırtıklar
birbirini tamamlıyor.

Şimdi içeriği ve sayıyı
da kontrol edeceğiz.

Hepsi burada.
Çocuklar ilk
kitaplarını bekliyor.

Ben de bekliyordum.
Saksı çıkmayınca
çok sevindim.

Ağır kısmı birlikte
alıyoruz. Çocuklar,
geçidi boş tutun.

Mert, boş
arabayı kapının
dışına hazırlayalım.

Tamam! Şimdi düz gidiyoruz.

Kapı biraz dar. Sanırım dümdüz gidemeyeceğiz.

Burada duruyoruz.
Yağmurda koşmak yok.

Örtü ikisini birden
kapatmıyor. Bir köşe
açıkta kalıyor.

Bu tarafı kapattım...
Öbür taraf itiraz ediyor.

Şu büyük örtüyü
kullanabilir miyiz?

Evet. İki sundurma
arasına geçici bir
saçak kurabiliriz.

Bu çatı uçmaya hazırlanıyor!

FIRRS!

Sıkı tut. Şu ucu sabitleyince sakinleşecek.

Oldu. Suyu dışarı akıtıyor; geçidin içi kuru.

Kollarıma da söyleyelim. Hâlâ çatıyı tutuyorlar.

Aydın yönüne gidecek. İki sandık, kitaplar sağlam.

Bu kez eski etiketleri de kaldırdık. Yardımınız çok işe yaradı.

Şu çubuklar tekerlekleri nasıl döndürüyor?

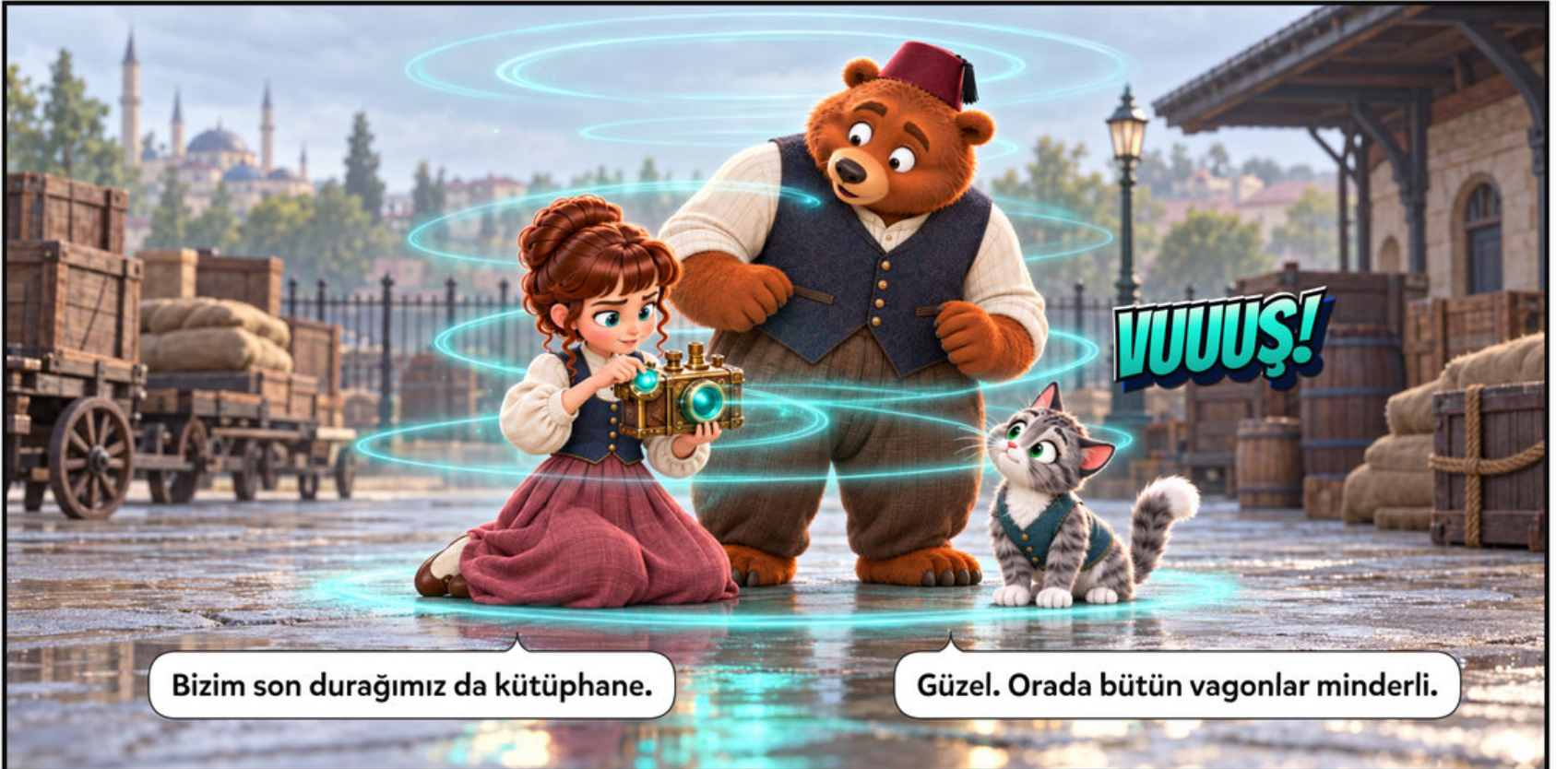
Kazanda oluşan buhar pistonları iter. Pistonlar da bu çubuklarla tekerlekleri döndürür.

Okulumuzun ilk kitapları geliyor!

ÇUF-ÇUF...

İyi yolculuklar! Saksılara selam söylemeyin, onlar başka yere gidiyor!

Bizim son durağımız da kütüphane.

Güzel. Orada bütün vagonlar minderli.

Kitaplar doğru yere
gidiyor. Biz de geldik.

Benim kollarım
biraz sonra gelecek.
Çok çalıştılar.

Kapıyla anlaştığın
gibi rafla da anlaştın.

Bu kez önce
hangi yönden
sığacağına baktım.

Son durak! Uyuyan yolcular inebilir!

İner. Daha
anonsumu bitirmedim.

Bu yolcu inmiyor.

Bir sonraki durak...
Ben de biraz...

Tamam. Bu
sefer kondüktör
de uyuyabilir.